

To je bilo sve; Vinston već nije bio siguran da li se to uopšte i desilo. Takvi događaji su uvek bili bez nastavka. Činili su mu jedino to što su ga podržavali u verovanju, ili nadi, da ima i drugih koji su neprijatelji Partije. Možda su glasine o ogromnoj podzemnoj zaveri ipak istinite - možda Bratstvo zaista postoji! Nije se moglo biti siguran, uprkos beskrajnim hapšenjima, priznanjima i pogubljenjima, da Bratstvo nije prosto mit. Ponekad je verovao da ono postoji, a ponekad ne. Dokaza nije bilo; jedino stvari viđene u magnovanju, koje su mogle značiti svašta i ništa: odlomci razgovora uhvaćenih u prolazu, bleđi natpisi na zidovima klozeta - jednom, čak, kada su se dva neznanca sreli, mali pokret dlanom koji je izgledao, možda, kao znak raspoznavanja. Sve su to bila nagađanja: lako je bilo moguće da mu se sve ovo bilo samo pričinilo. On se tada vratio u kancelariju ne pogledavši više O'Brajena. Jedva da mu je i palo na pamet da nastavi njihov trenutni kontakt. Tako šta bi bilo nepojmljivo opasno čak i da je znao kako bi. Za sekund, dva sekunda, njih dvojica behu razmenili dvosmislen pogled i tu je priči bio kraj. No čak je i to bio vredan događaj u samoći i zatvorenosti u kojoj se moralo živeti.

DOLE VELIKI BRAT DOLE VELIKI BRAT DOLE VELIKI BRAT DOLE VELIKI BRAT DOLE VELIKI BRAT
sve jedno za drugim, i tako ispunilo pola strane.

Međutim, on to ne uradi; znao je da nije vredelo truda. Nikakve razlike nije bilo u tome je li napisao DOLE VELIKI BRAT ili se uzdržao od toga. Nikakve razlike nema u tome vodi li on dnevnik i dalje ili ne. Policija misli će ga uhvatiti, bilo kako bilo. Počinio je počinio bi i da nije uopšte stavio pero na papir - onaj suštinski zločin koji je u sebi sadržao sve ostale. To se zvalo zlomisao. Zlomisao se nije mogla sakriti zauvek. Čovek je neko vreme, ponekad čak i godinama mogao uspešno izmicati, ali pre ili posle su ga uvek hvatali.

Za trenutak ga zahvati neka histerija. Poče pisati žurnim neurednim rukopisom:
streljaćeme bašme briga streljaćeme u potiljak bašme briga doleveliki brat uvek streljaju
upotiljak bašme briga doleveliki brat

Zavali se u stolici, malo postišđen, i spusti pero. Trenutak zatim žestoko se trže. Neko je kucao na vrata.